

Izhaja razen ponedeljka in dneva po
prazniku vsak dan.

Uredništvo in upravnništvo:
Ljubljana, poštni predal šte. 168.

Telegrame: »Naprej«, Ljubljana.

Št. 13.807.

NAPREJ

Glasilo Socialistične stranke Jugoslavije.

Stane mesečno Din 25.—
za inozemstvo Din 35.—

Oglasi:

Prostor 1×55 mm 60 par. Mali oglasi: beseda
60 par, najmanj 5 Din.

Dopise frankirajte in podpisujte, sicer se ne
priobčijo. — Rokopisi se ne vračajo.

Reklamacije za list so poštne proste.

Torej bodo volitve...

Gospoda je izprevidela, da lanske volitve niso bile zanič, da je ljudstvo slabo volilo, da je izvolilo napačne moze za poslance, da ti poslanci niso tvorili pravega parlamenta. Zato je gospoda ta napačni parlament razpustila in poslanci niso več poslanci. Pa parlament moramo imeti, če ne, bo svet mislil, da Jugoslavija ni parlamentarna, ampak absolutistična država. Tudi ustava zahteva, da se morajo takoj razpisati volitve za nov parlament, kadar se prejšnji razpusti. Tako bo ljudstvo zopet poklicano, da si izbere svoje poslance. Ker je pa lani tako napačno volilo, zato je gospoda sklenila, da ga bo letos poučila, in če ne pojde s poukom, pojde s palico.

Ker parlament ni bil zanič, se razume, da tudi njegova večina ni bila zanič. Zato večinska vlada ne sme vršiti tega pouka, ne sme imeti v rokah volilne palice. Zato je gospoda sklenila, da bo sama vzela vlado in palico v svojo roko in da bo torej sama odločevala, kako naj narod voli...

Nam socialistom so se zadnje volitve tudi zdele neumne. Osemdeset odstotkov poslancev so dobili klerikalci, ki bi po svoji katoliški pobožnosti sploh ne smeli ne voliti, ne volitev priznavati!

Potem ko je volil Bog, potem si ne sme iz prsti rojeni človek lastiti pravico izpreminjati od Boga izvoljeni red. Volitve so hudičevsko delo, zlasti pa take volitve, pri katerih ima škofov glas enako važnost in moč, kakor glas zadnjega škofovega hlapca. Take volitve so res hudičeve, in le čudež je, da nas Bog ne požge z žveplenim ognjem kakor Sodomo, odkar nam je hudič s francosko revolucijo 18. stoletja s socialnimi boji 19. stoletja vsilil enako volilno pravico za vse, po nekaterih državah še celo tudi za ženske, ki po pravi katoliški veri še duše nimajo.

Kakšno prokletstvo da so te hudičeve volitve, to se najlepše vidi na Dunaju. Dokler so na Dunaju vladali pobožni Luegerjevi občinski moze, je občina delala dolge in občani so plačevali židovskim bankam visoke obresti, tako da so le židje grešili in si pekel služili, vsi drugi prebivalci so pa pobožno živeli in se pripravljali za sprejem nebeškega plačila. Ko so pa s hudičevim orozjem splošne volilne pravice prišli na vlado socialisti, so uredili občinsko gospodarstvo tako, da židovske banke ne morejo več tako odirati in da občanom ni treba več plačevati dragih židovskih obresti, ampak je občina v enem samem letu 1923 s pametnim gospodarstvom prigrisnola 700 milijard aK (700 milijonov dinarjev). Potemtakem ne bodo mogli židje več odirati in pridejo torej v nebesa, nekdaš pobožno delavstvo Dunaja pa ne bo nič trpelo, ampak se bo navadilo na dobre služke in bo prišlo v pekel. Iz tega se jasno vidi, da so volitve hudičevsko delo.

Po pravi katoliški veri je božji red tak, da je najvišji božji namestnik gospod papež v Rimu, ta postavlja škofo in škofo postavlja duhovne. Ti so torej izvoljeni od Boga in velika pregrešnost je v tem, če hoče kdo s človeškimi volitvami to izpremeniti.

Ker pa vse pobožne procesije za ohranitev božjega reda niso nič pomagale, ker so vseeno zmagali hudičevi socialisti s svojo zahtevo po

enaki volilni pravici, so klerikalci opustili katoliški nauk in šli v brezverske volitve in papeža ne marajo ubogati, ki jim je že tolikokrat in nedavno tega že zopet prepovedal mešati se v politiko. Tako je prišlo do tega, da so naši pobožni backi pri lanskim volitvah proti božji volji izvolili božje namestnike za poslance. Kar je pa proti božji volji, je vse neumno, torej nam ne bo nihče zameril, če smatramo tudi socialisti lanske volitve za neumne enako kakor belgrajska gospoda.

Toda zdaj pride pa razlika. Mi priznavamo izid volitev tudi takrat, kadar so neumne. Če je narod neumno volil, pa naj nosi posledice. Če ga boste pustili nositi posledice, bo spoznal svojo zmotu in jo bo prihodnjič popravil. Če ga boste pa hoteli s palico siliti, da voli drugače nego bi hotel, bo trmasto ostal v svoji zmoti.

V tem tiči ves velikanski vpliv demagoga Radića, da zna tako dobro izkoriščati ta moment. Nasilje belgrajske gospode je voda na njegov mlin. Isto nasilje vzdržuje tudi slovenske klerikalce pri moči. Isto nasilje vzdržuje tudi komunizem, diktaturo proletariata. Ker preganjate Radića, ker odstavljate uradnike, ker trpite orožje v rokah neodgovorne mladine itd., s tem zadržujete, da ljudstvo ne pride do resnega premišljevanja in do spoznanja, do bomo imeli komunizem v občini (komuna, obča, skupna last občanov) in v državi, ki mora enako kakor občina biti skupna enaka mati vsem.

Kdor je za edinstvo države, kdor je za zedinjenje, za združitev, za slogo itd., — saj imamo takih gesel vse polno — kdor je res zanje stvarno, ne le za prazne besede, ta mora predvsem priznati suverenost narodove volje, izražene v volitvah. To je pa v kapitalističnem neredu težko, zlasti ker si vsak lasti pravico »popravljanja« ljudsko voljo, čeprav s palico. Proti temu ni druge poti, kakor socialistični nauk: ustanavljajte povsod prostovoljne organizacije, da se ljudstvo v njih nauči svobodno voliti, svobodno gospodariti, svobodno si nalagati davke in svobodno nositi vse posledice svojih lastnih zmot. Po domače pravimo temu izvrševanje sklepov. Seveda je to mogoče le s sodelovanjem vseh. Vsi bodo pa sodelovali le v prostovoljnih organizacijah, v občini, ki je prisilna organizacija, tega ni mogoče doseči. Zato ne bo nikdar nič z diktaturo proletariata, še manj pa z diktaturo belgrajske gospode. Red bodo postavile socialistične organizacije, kadar se bo dovolj delavstva zavedalo svojih družabnih nalog, da bo znalo potom svojih organizacij braniti svojo last, uspeh svojega dela, in pustiti pri miru tujo last, uspeh tuje dela. Takrat bo rešen proletariatski kapitalistični jarma, država pa kriz in nezaklonitosti.

Delavstvo in Okrožni urad za zavarovanje delavcev.

Leta 1889. se je po starem avstrijskem zakonu ustanovila tudi v Ljubljani »Okrajna bolniška blagajna«, ki je začela obratovati samo z dvema uradnikoma. Bilo je takrat še malo industrije in malo zavarovancev. Kolikor bolj se je začelo širiti delo v industrijskih obratih in so nastale nove

Pravo

Schichtovo-milo z znamko „JELEN“

Je že 60 let znano kot najboljši in najizdatnejši od vseh vrst pralnega mila.

Pri nakupu pazite na ime „SCHICHT“ in znamko „JELEN“!

tovarne in firme ter se je razvila trgovina, tem bolj je rastlo število delojemalcev, tem bolj so razevitale tudi bolniške blagajne od leta do leta v večje podjetje. Vedno več je bilo dela in vedno več novih moči je bilo potreba nastaviti, tako da, ko se je leta 1920 izvedla centralizacija vseh bolniških blagajn v Sloveniji s sedežem v Ljubljani, je štel zavod okrog sto nameščenecv, ki so bili večinoma vsi iz delavskih slojev. Takrat je še veljal izrek: »Delavske zavode naj vodijo delavci sami«. S tem je pridobil slovenski proletariatski veliko pridobitev, najvažnejšo poleg osemurnega delavnika na polju zavarovanja zoper bolezn. Marsikdo je že na svoj koži poskusil kadar je zbolel, kako mu je kapitalist pokazal vrata ter ga vrgel na cesto. Z ustanovitvijo bolniške blagajne pa si je pridobil pravico do podpore, zdravniške pomoči, zdravlil in bolnice. Zelo važna je tudi odredba, da imajo (razen denarne podpore) iste ugodnosti tudi zavarovanci svojci. Do tu bi bilo zelo lepo. Po starem avstrijskem zakonu je imelo delavstvo v zavodu dvetretjinsko zastopstvo, torej absolutno večino. Zavod je bil v delavskih rokah in delavski zastopniki so nastavljali nameščence, razpolagali s kapitalom, torej z lastnim denarjem. Bolniška blagajna je skoraj čez noč postala eden največjih zavodov v Sloveniji, ki so ga vodili uradniki-proletarci. Prišel pa je leta 1922, 1. julija novi buržuazni zakon, ki je odvzel delavstvu večino, ustanovil paritetno, namreč polovično zastopstvo delodajalcev in delojemalcev. Kapitalisti so se izgovarjali: mi hočemo plačevati polovico in delavec naj plača polovico, da ne bo nikjer krivice. To je bila največja demagogija, ki jo je izvršil dr. Žerjavov režim. Jasno je za vsakega, ki ima le nekoliko soli v glavi in ki pozna kalkulacijo, da podjetnik vse bolniške in neugodne prispevke zaračuna konsumentu, ki je povečini delavec sam. Istotako so vsi prispevki zaračunani v delodajalčevi mezdi. Da pa je bila krivica še večja, je takratni minister dr. Žerjav imenoval upravni odbor, v katerem so povečini demokrati in to še celo v delavskem zastopstvu, kakor tajnik demokratske stranke g. Majcen, ki zastopa delavce, istotako g. Urbančič, uradnik Trgovskega društva, ki še sploh do pred kratkim ni bil član Okrožnega urada, namesto, da bi minister razpisal volitve, ker so se zadnje vršile še pred vojno.

Delavstvo pa je spalo takrat in danes še vedno spi in tiho plačuje ogromne vsote, katere nalaga upravni odbor v Žerjavovo Slavensko banko po 6% obresti. Ta banka pa dela ogromne dobičke z delavskim denarjem. Veliko je delavstvo krivo tudi samo, ker ne pozna zakona o zavarovanju zoper bolezn in neugode. Delodajalec mu odtrga redno tedensko ali mesečno bolniške prispevke, delavec plača kar mora po zakonu, pozna to-

rej dolžnosti, ne zanima pa se za pravice, katere mu pritičejo, nikjer pa ni nobenega voditelja, da bi mu te pojasnil. (To ni točno! »Naprej« je o tem mnogo pisal, zlasti pa »Ljudski glas«. Op. ur.). Delavci-uradniki pa se boje iti med proletariatski, skrb za kos kruha je velika, kajti za vsakim stoji detektiv Pribečević - Žerjavove orjunaške, oziroma Kocmur - Kristanove socialistične kamarile.

Jasno je, da je slovenski proletariatski z novim zakonom izgubil mnogo. Precej bo treba borbe, da se zopet popravi, kar mu je v njegovem slabem položaju vzela kapitalistična demokratsko-radikalna gospoda. Veliko krivde leži pa zlasti tudi na Antonu Kristanu in njegovih ministrskih kolegih, ki bi za časa svojega ministrovanja lahko izdelali popolnoma drugačen zakon, pa so bile pač izvoznice večje vrednosti.

Z novim zakonom se je tudi spojilo bolniško in nezgodno zavarovanje. Zavod je pridobil veliko število uradnikov prejšnje nezgodne zavarovalnice, tudi ti uradniki so večinoma iz delavskih družin, toda nočejo pripoznati delavskega razreda, ki jih plačuje. Začela se je borba med delavci-uradniki in med Žerjavovo demokratsko gospodo. Delavski nameščenci so pač začasno podlegli premoči orjunaškega nasilja, ker ni stalo združeno delavstvo za njimi in jih podpiralo. Toda kolo časa se vrti. Gospodje upravni odborniki so pri prevedbi kar naenkrat hoteli vreči 44 delavskih uradnikov na cesto, kar se jim pa seveda ni posrečilo. Najglasnejši je bil pač g. Golob, tovarnar na Viču, za kar delavstvu iskreno priporočamo njegove izdelke, posebno kremo za čevlje. Središnji urad je vseeno prevedel delavske uradnike, vendar se jim je pa zgodila gorostasna krivica, ker je gospoda uvrstila vse v najnižje položaje, ker da nimajo šolske izobrazbe faliranih študentov. Prišli so v položaje, v oči gled dolgoletne prakse in izkazanega dela, kakor čisto navadna tipkarica, ki danes zapusti Christofovo tečaj in ne zna prav ničesar. Okrožni urad jo pa nastavi kot uradnico. Jasno je torej, da je resnim delavcem veselje do dela minulo, zlasti če jih ta in oni demokratski načelnik oddelka šikanira, toži in denuncira, poleg tega jih pa še delavstvo, ki ni zadovoljno z današnjo upravo, psuje in zaničuje.

Sodrug, delavci, veliko smo izgubili. Strnite vaše vrste v eno samo mogočno falango, delo desetletja moramo priboriti nazaj. Danes lahko srečate uradnike v Okrožnem uradu z orjunaškim znakom, glejmo, da v bodoče tega ne bo. Delavske zavode naj vodi delavstvo samo. Demokratska orjunaška kamarila pa naj gre v Žerjavovo Slavensko banko. Zahtevajte na vseh shodih in zborovanjih takojšnje volitve v bolniško blagajno, ki vam po ustavi pritičejo.

Pasti mora krivična pariteta. Dovolj dolgo smo spali, na delo za pravično stvar in za pravice v slučaju bolezni in nezgode.

Libertus.

Razno.

Novo vlado P.-P. smo dobili v četrtek. Predsednik je Pašić, njegov namestnik Trifković, v vladi je tudi dr. Žerjav s Pribičevićem in še dvema samostojnima demokratoma. Nove volitve bodo 15. februarja 1925, če ne pride kaj vmes.

Ako piješ 'BUDDHA' čaj, vživaš že na zemlji raj!

Socialna revolucija.

(Misli navadnega delavca.)

V revolucionarni dobi živimo. To pričajo številne vesti o revolucijah na Kitajskem, v Maroku, Mehiki in drugod. Te revolucije so krvave, nasilne.

Pred meseci so poročali časopisi o nasilnem umoru poslanca sodruga Matteottija. V našem listu je bilo tedaj napisano, da bo imel ta umor zelo neprijetne posledice za zaščitnike kapitalizma, fašiste. Teror rodi teror, zato moramo vsako nasilje zavracati. Stališče fašistov se na Italijanskem vedno bolj maje, vedno bolj prihaja ljudstvo do spoznanja, da je mogoče doseči kaj trajno dobrega le z mirnim sporazumom. Drugod je prišlo ljudstvo do tega spoznanja brez tako težkihkušenj kakor na Italijanskem. Vzemimo n. pr. Avstrijo, kjer so socialisti skoroda tako močni, da bi lahko v par urah pobili vse kapitaliste, če bi hoteli uporabljati nasilne metode. Seveda je med avstrijskim delavstvom večina takih, ki vedo, da s tem še ne bi bilo konec kapitalizma. Drugače delajo torej socialno revolucijo: z razumom in demokracijo pobijajo nasilne kapitalistične metode, kajti proletarijat bo popolnoma zmagal šele tedaj, kadar bo prav spoznal socializem.

Da z nasiljem sploh ni mogoče kaj trajnega doseči, da niti ne govorimo o dobrem, za to imamo nekaj konkretnih primerov. Fašisti so n. pr. z umorom s. Matteottija dosegli baš nasprotno, kar so nameravali. Ženske se palice najbolj boje, pravijo. Pa ravno ženske so meseca avgusta napravile v Rimu tako demonstracijo proti fašizmu, da si vsa policija še s pomočjo karabinerjev (žandarjev) ni mogla nič pomagati. Prepričanje je silnejše kakor palica. — V Rusiji vedno vre. Je resnica, da ima mnogo nemirov na Ruskem na vesti internacionalni kapitalizem, ampak če bi bili ruski kmetje in delavci zadovoljni s sovjeti, jim moramo prisoditi toliko pameti, da ne bodo sami sebe topli. — Madjari so imeli prelihanje krvi, ko je vladal Bela Kun na boljševiški način. Kako je danes na Madjarskem, o tem smo že mnogokrat čitali. Za rdečim terorjem je prišel beli teror, ki divja po deželi kakor nekoč španska inkvizicija.

Z vojnami in krvavimi revolucijami si kapitalizem življenje podaljšuje. Velik del kapitalističnih dobičkov se porabi za nacionalistično in versko agitacijo. Fašisti in pri nas orjunaši so »veliki domoljubi«, tako pravijo, ampak to svojo ljubezen do naroda so pokazali najbolj učinkovito s požiganjem in razbijanjem, torej z uničevanjem narodnega premoženja. Kleri-

kalni duhovniki tudi niso nikdar izbirali sredstev v boju proti svojim nasprotnikom. Svobodomiselni fašisti so na Italijanskem takoj, ko so prišli na vlado, izdali ukaz, da morajo imeti po vseh šolah v vsaki sobi križ in zaukazali so verski pouk, v kakšna nasprotja s svojimi načeli pa pridejo klerikalci vsak dan, to je, mislim, vsak socialist na Slovenskem že sam lahko občutil. Nikdar pa še nobene sorte kapitalist ni prelomil načela: sej zdražbo med proletarijat! Temu načelu se morata pokoriti tudi »Bog« in »Nacija«. Poglej v kapitalistične časopise, če ne verjameš!

Povedati si upamo to proletariatu seveda samo mi, socialisti. In le mi tudi učimo, kje je rešitev. V socialističnih organizacijah! Katere so prave socialistične organizacije, o tem smo imeli pri nas dolg spor. Načelo javnosti in progresivni davek sta njih glavna znaka. Načelo javnosti pa je treba tudi rabiti, zato čitaj naš list, širi ga in dopisuj vanj.

Socialno revolucijo delamo torej z nekrvavim orožjem: s socialističnim tiskom in spoznavanjem narave.

Fr. O.

Dopisi.

OBČNI ZBOR KRAJEVNE POL. ORG. SSJ V TRBOVLJAH,

v ponedeljek, dne 27. oktobra je potekel sledeče:

Zbralo se je 30 do 37 sodrugov. — S. Krušič kot sedanji predsednik je pozdravil navzoče in otvoril občni zbor ter prečital dnevni red.

S. Polak je vprašal navzoče, če se s tem strinjajo, češ da dnevni red ni bil objavljen ter da se je sklenil šele preteklo soboto.

Sodr. Krušič je nato izjavil, da je bilo objavljeno: z običajnim dnevnim redom in da se je že neštetokrat sklical občni zbor na ta način.

S. Fran Rinaldo: sedanji predsednik je občni zbor sklical pravočasno. Toda, ko je videl, da ni »Napreja«, bi moral razposlati, kakor običajno, vabila vsem članom. Tako mi je pa le znano, da so bili nekateri ustno povabljeni. Napačno je tudi, da dnevni red ni bil razglašen in da se vrši občni zbor na delavnik. (Medklici: Deset jih je morebiti komaj, ki ne vedo, da je danes občni zbor). Zato predlagam sledeči predlog, o katerem naj današnji zbor glasuje:

Predlog.

Člani, zbrani na današnjem zboru, ki ni v smislu pravilnika niti po običajni navadi potom vabil sklican, smatramo ta sestanek ali zbor za nekompetenten sklepati stvari, ki bi morale biti veljavne za celokupno članstvo politične krajevne organizacije SSJ v Trbovljah, zato predlagamo, da se skliče za nedeljo, 2. novembra drugi občni zbor, o katerem naj se potom vabil obvestijo vsi člani. Dnevni red naj bo sledeči: 1. Računsko poročilo in poročilo revizije. 2. Konsolidacija Socialistične stranke in zedinjenje. 3. Event. volitev novega odbora.

Če pa bo današnji sestanek vključil nepravilnosti skušal sprejeti obvezne sklepe za celo organizacijo, zahtevamo, da današnji zbor sklene, da se obračunajo takoj vsi že plačani prispevki, zaostali pa, da se iztirjajo.

Ker so se zastopniki strokovne organizacije rudarjev odločno izjavili, da bodo zaradi sklepa pokrajinskega odbora SSJ in KDZ z dne 5. oktobra t. l., ki je potrdil ustanovitev strokovnih sekcij, delovali na to, da uničijo delovanje SSJ in KDZ, predlagamo, naj načelstvo stranke ustavi začasno vsako propagando za razširjanje rudarske sekcije in sicer le za toliko

časa, dokler se ne razčistijo pojmi in položaj Unije slovenskih rudarjev.

Trbovlje, 27. oktobra 1924.

S. Ivan Krušič: K temu predlogu si bom dovolil pripombo, da ima s. Rinaldo najmanj pravice kritizirati, ker je na zadnji seji demonstrativno odšel. Vabilo sem pravočasno poslal uredništvu in če list ni izšel, naj se išče krivda na drugi strani. Govorjenje zaradi dnevnega reda, to so kaprice. Sicer pa, če bo drugič več navzočih, naj se preloži.

Nato je s. Krušič vprašal navzoče, kdo je zato, da se občni zbor danes ne vrši. Absolutna večina je bila za Rinaldov predlog in tako se je zborovanje zaključilo. Potem so se v medsebojni debati izražala različna mnenja, da je zdaj organizacija brez odbora, kar pa ni res. Siliti seveda nikogar ni mogoče, da naj dela v odboru; pa bodo delali tisti, ki se ne branijo. O Rinaldovem predlogu se je glasovalo in je bil tudi sprejet, torej se bo občni zbor vršil. (Naknadno smo prejeli obvestilo, da se preloži občni zbor na željo zaupnikov na nedeljo, 16. novembra. — Položaj Unije slov. rudarjev pa je vsem zavednim članom znan, upamo, da ga tudi Trboveljčani ne bodo predolgo raziskovali. Op. ur.).

Vrhnika. V sredo, 15. oktobra je bila slavnostna otvoritev Zadrugne elektrarne na Vrhniki r. z. z. o. z. Električni tok bo prejemala Zadrugna elektrarna od hidroelektrične centrale na Fužinah, 4 km od Žirov oddaljene. Daljnovod od Fužin do Vrhnike je dolg 24 km. Po otvoritvi, h kateri se je zbralo mnogo ljudi, so se sestali zadrugniki pri skupni večerji. Izmed raznih govorov hočemo omeniti le govor našega sodruga in tajnika Zadrugne elektrarne Fr. Langofa, ki je podal poročilo o zgodovini in razvoju zadrug, povedal je, da je odbor od 7. febr. 1923 imel 58 sej, 3 občne zборе, 7 sestankov na Vrhniki in kakih 10 v Žireh in poudarjal, da je prišlo do zaželjenega uspeha, ker je odbor zadrug stal strogo na gospodarskem stališču, čeprav sestoji iz vseh strank. Končno se je spomnil tudi onih ljudi, ki so vse to ustvarili, to je inženjerjev, monterjev ter pomožnih delavcev. Sodr. Langof je pozneje pozdravil zadrugo v imenu Kmetko-delavske stranke, ker se je podjetje postavilo

na širok zadrugni temelj ne pa na kako izkoriščevalno stališče. Kmetko-delavska stranka se zaveda, da pomeni elektrifikacija Vrhnike in okolice napredek v splošnem gospodarstvu, ki bo prinašal koristi vsem slojem. Kot občinski odbornik je grajal vrhniškega župana, ki je med tem časom v prizemlju istega poslopja zabavljal čez elektriko, načelnika zadrug in druge, ni pa čutil potrebe, da bi storil svojo dolžnost kot župan ter pozdravil zadrugo. V imenu Kmetko-delavske stranke je želel govornik zadrugi najboljše uspehe. — Pripomnimo, da je odsotnost vrhniškega župana, ki se tudi ni dal zastopati po kakem svojem svetovalcu, nemilo zadela tudi njegove lastne prišaste.

**O B L E K E
O B NA
R O K E
O. B. MESTNI TRG 5
BERNATOVIČ.**

Utrinki.

Da se kregamo, to te moti? Zato obupavaš: Pojdi k mrtvim, tam je vselej vse prav, tam ni treba ničesar urejevati, tam je že enkrat za vselej vse urejeno!

Socialisti nismo pacifisti, ki pridigajo popolen mir in se križajo, kadar slišijo o razrednem boju. Boj bo ostal, dokler bo življenje, kajti življenje je boj. Mi le tistega neumnega boja ne maramo, pri katerem se pamet meri s palico ali celo s puško. Moč duha je naš meč!

Zaspanci naj se nikar ne zgražajo nad kreganjem! Če bi tudi oni sodelovali in žrtvovali, bi bilo mnogo manj kreganja!

Lastnik: »Sloga«, r. z. z. o. p.

Izdajatelj in odgovorni urednik:

Zvonimir Bernot

(v imenu pokr. odbora SSJ in KDZ.)

Tisk tiskarne »Merkur« v Ljubljani.

8. XI. 1924 — 1000

Je li osvoboditev bolečin vredna ene poizkušnje?

Potem se ne toži! temveč poskušaj: **LEKARNARJA FELLERA ELSAFLUID.** Imaš bolečine v obrazu? Na celem telesu? Muči te revmatizem, glavobol? Zobobol? Ako si preobčutljiv proti mrzlemu zraku, Ti bo trljanje z Elsafluidom olajšalo bolečine, Te okrepilo in osvežilo. Znotraj za želodec, pri krčih, bolečinah nekoliko kapljic na sladkorju. Mnogo izdatneje in bolje delujejoče ko francosko žganje, najbolje sredstvo te vrste! Z zavojnino in poštnino vred stane:

1 paket	s	6	dvojn. ali	2	spec. stekl.	62 Din
2 paketa	s	6	dvojn. ali	2	spec. stekl.	96 Din
3 paketi	z	12	dvojn. ali	2	spec. stekl.	130 Din
6 paketov	z	18	dvojn. in	6	spec. stekl.	240 Din

Naročila naj se natančno naslove na:

Eugen V. Feller, lekarnar
v Stubici Donji, Elsatrg 252 — Hrvatska.

Za dopolnitev paketa priporočim: ELSA-KROGLJICE, milo odvaljalno sredstvo z dobrim uspehom. ELSA-RIBJE OLJE krepi slabe otroke in odrasle.

Prava ura za Vas!

je Suttnerjeva ura, kajti Vi potrebujete točno idočo uro z jakim in preciznim ustrojem, lepo izdelano in pri vsem tem poceni. Z uro od Suttnerja boste vsekakor zadovoljni. Tvrdba Suttner kot jugoslovanska podružnica lastne tovarne ur v Švici, jamči Vam za dobroto ustroja! Vse nadkriljuje znamka „JKO“! Zahtevajte bogato ilustrovani cenik. Pošljite za istega samo 2 dinarja za poštnino na naslov:

TOVARNA UR H. SUTTNER
v Ljubljani št. 990 — Slovenija.

18 let priznane

kapsule „LARUCIN“

(odobrene od ministrstva za narodno zdravje) zdravijo najsigurnejše gnojno kapavico (triper) in bolezni mokril. Škatlja 20 Din v vseh lekarnah. Direktno: Apoteka BLUM. Subotica.

JOHAN
se dobi v vseh
specerijskih prodajalnah